

8. STRZELECTWO MYŚLIWSKIE

Po wyzwoleniu, szybko podjęto próby reaktywowania strzelectwa związkowego. Jedną z dziesięciu komisji (sekcji) do zadań specjalnych, powoływanych od 3 listopada 1945 do 24 marca 1946 roku, była Główna Komisja Strzelectwa Myśliwskiego w składzie: prof. Janusz Regulski – prezes, Jan Szczepkowski, gen. Witold Nowodworski, Stanisław Czerski, Wilhelm Ziegenhirte – członkowie oraz Sekcja Handlu Bronią i Amunicją w składzie: Andrzej Graynert, Stanisław Czerski, Wilhelm Ziegenhirte (Biuletyn 1945a).

Zniszczoną podczas wojny i okupacji strzelnicą na warszawskich Szczęśliwicach zajął się Komitet Wykonawczy PZŁ i skromnymi środkami prowadził w latach 1946–1948 odbudowę. Już podczas remontu „osi” i „kręgu” treningi rozpoczęli zniecierpliwieni strzelcy amatorzy i profesjonalści: Józef Kiszkurno, Kazimierz Łyskowski, Stanisław Czerski, Wilhelm Ziegenhirte, Kazimierz Zaleski, Witold Jeziorowski i Zbigniew Korolkiewicz.

W ślady centrali poszły Wojewódzkie i Powiatowe Rady Łowieckie. Od początku 1948 roku budowały nowe obiekty lub adaptowały tereny do strzelań z wyrzutni mobilnych. Niemal każdy „Łowiec Polski” przynosił informacje o lokalnych zawodach strzeleckich.

Pierwsze po II wojnie międzynarodowe zawody (dwumecz) w strzelaniu do rzutków rozegrano w Legnicy 13 czerwca 1948 roku. Reprezentacja Polski w składzie: Józef Kiszkurno, Kazimierz Łyskowski, Stanisław Czerski, Witold Jeziorowski, Roman Feil, Wilhelm Ziegenhirte wynikiem 337 punktów pokonała reprezentację ZSRR (328 punktów). W drugim dniu zawodów w strzelaniu „z podchodu” zwyciężyli Rosjanie. Zawody w Legnicy odbywały się także w kolejnych latach (Kowalski 1948c; Zabięło 1948).

Podczas Wystawy Ziem Odzyskanych we Wrocławiu 19 września 1948 roku Polski Związek Łowiecki przeprowadził kolejne międzynarodowe zawody strzeleckie. Na odbudowanym przez Główny Urząd Kultury Fizycznej standzie indywidualnie zwyciężył Wilhelm Ziegenhirte (95/100), drużynowo wygrała ekipa Czechosłowacji (448/500) (Kowalski 1948d).

Głośnym echem zakończyły się zawody strzeleckie Czechosłowacja – Polska w Jicinie, rozegrane 20-21 sierpnia 1949 roku. W zaciętej rywalizacji siedmioosobowych zespołów zwyciężyli Polacy zdobywając 672 punkty, wobec 664 pkt. zdobytych przez Czechów. Ekipa strzelecka odebrała gratulacje na audyencji u Marszałka Polski Michała Roli-Żymierskiego (Kowalski 1949).

Ekipa polska na zawodach strzeleckich w Legnicy

Podczas audjencji u Marszałka Polski. Od lewej NN, Zbigniew Kowalski, Roman Feill, gen. Bolesław Szarecki, Kazimierz Zaleski, Marszałek Michał Rola-Żymierski, płk Stanisław Łętowski, Zbigniew Korolkiewicz, Józef Kiszkurno i Wilhelm Ziegenhirte

I Mistrzostwa Polski w strzelaniu śrutowym w klasie „A” i „B”, przeprowadzono 14 października 1949 roku w przeddzień dwumeczu Polska – Związek Radziecki. W klasie „B” (odpowiednik dzisiejszej kl. powszechnej) wygrał Konstanty Zajęczkowski z Łodzi (95/100), w klasie „A” Józef Kiszkurno (91/100) przed Romanem Feillem (89/100) i Kazimierzem Zaleskim (86/100). Nie była to impreza organizowa-

na przez PZŁ, pomimo że w mistrzostwach startowali w większości myśliwi (K.Z. 1949). Strzelnicę oficjalnie otworzył Michał Rola-Żymierski 15 października 1949 roku podczas narodowej rywalizacji związkowych ekip strzelców polskich i radzieckich. W zawodach urozmaiconych bogatym programem artystycznym zdecydowanie zwyciężyli Polacy. Drużynowo ekipa Polska wygrała 33 punktami przewagi, uzyskując wynik 404 pkt.

W latach 1949–1950 nastąpiła stagnacja w strzelectwie myśliwskim z uwagi na dominację rozwijającego się strzelectwa sportowego, skoncentrowanego w wojskowych i cywilnych klubach sportowych. Brak funduszy i słaba infrastruktura strzelecka, powodowały że zawody krajowe w latach 1949–1962 pod auspicjami Komisji Głównej Strzelectwa Myśliwskiego PZŁ i Wojewódzkich Rad Łowieckich, były nieregularne, te o wyższej randze nazywano Mistrzostwami Polski. Odbywały się one według Tymczasowego regulaminu strzelań do rzutków dla zawodów wewnętrznych PZŁ uchwalonych i opublikowanych przez Zarząd Wykonawczy (Korolkiewicz 1950).

Władze zdawały sobie sprawę, że były to działania niewystarczające dla podniesienia sprawności strzeleckiej myśliwych (Łącki 1973). Z optymizmem i uznaniem patrzono na większe i prężniejsze ośrodki strzeleckie (Wrocław, Poznań, Szczecin, Toruń, Bydgoszcz, Katowice, Kraków), gdzie odbudowano strzelnice myśliwskie, trenowano i rywalizowano podczas zawodów krajowych i międzynarodowych. „Łowiec Polski” coraz częściej informował o podobnych inicjatywach Powiatowych Rad Łowieckich (Tuchola, Słupsk, Elbląg, Świecie i in. (Korolkiewicz 1954).

Kryzys strzelectwa pogłębił się po przejściu strzelnicy myśliwskiej w forcie szczęśliwickim przez Wojsko Polskie. Myśliwym na osłode udostępniono możliwość trenowania i organizowania zawodów na strzelnicy w Rembertowie, nie satysfakcjonowało to jednak władz związku. W tej sytuacji Warszawska Wojewódzka Rada Łowiecka rozpoczęła budowę strzelnicy rzutkowej na Bielanych (Sprawozdanie 1951), która już 6-7 września 1958 roku gościła 15 ekip Wojewódzkich Rad Łowieckich i Wojskowego Związku Łowieckiego, inaugurując zawody śrutowo-kulowe. Program współzawodnictwa obejmował pięciobój myśliwski, a w nim strzelania: do rzutków z przyrzutu, do rzutków z dwóch wieżyczek, do zająca w przebiegu, dzika w przebiegu i stojącego rogacza. Coroczne zawody przekształciły się w mistrzostwa Polski (Łącki 1973). Strzelano według Regulaminu wojewódzkich i centralnych strzelań myśliwskich opublikowanych z opóźnieniem przez ZG PZŁ w 1959 roku (Steliński 1959).

Kolejne przepisy strzeleckie wprowadzono zarządzeniem z 28 maja 1965 roku (Kalendarz 1978). Konkurencje strzeleckie powiązано ze stosowanymi w Polsce

sposobami polowania na podstawowe gatunki zwierzyny. Prawidła określiły sposoby przygotowania maszyn i wyrzutni rzutków, zasady bezpieczeństwa na strzelnicach oraz szczegółowe prawidła ogólne i stanowiskowe, a także układy serii w poszczególnych strzelaniach. Na pełny wielobój myśliwski składały się konkurencje: zając w przebiegu (10 przebiegów naprzemiennych lub po 5 przebiegów z prawa na lewo i z lewa na prawo), oś myśliwska (20 rzutków pojedynczych – 10 z miejsca z pięciu stanowisk i 10 z podchodu lub 20 rzutków w wersji z dubletami), krąg myśliwski (20 rzutków strzelanych jako pełna seria, obejmująca 12 rzutków pojedynczych i 4 podwójne), przeloty (10 rzutków pojedynczych strzelanych trzykrotnie z trzech stanowisk i rzutek pojedynczy z dowolnego stanowiska lub 10 rzutków strzelanych w wersji z dubletami), dzik w przebiegu (10 przebiegów naprzemiennych albo po 5 przebiegów naprzemiennych z lewa na prawo i z prawa na lewo), stojący rogacz (10 strzałów w dwóch seriach po 5 strzałów).

W 1986 roku ukazała się Praca zbiorowa „Prawidła strzelań myśliwskich na zawodach organizowanych przez PZŁ” ujmująca kompleksowo problematykę strzelecką (Prawidła 1986; Stachowiak 1986). Od 29 kwietnia 1997 roku zawody i szkolenie strzeleckie organizowane przez PZŁ przeprowadzano według znowelizowanych Prawideł strzelań myśliwskich oraz instrukcji Szkolenie strzeleckie w Polskim Związku Łowieckim (Uchwały nr 49 i 50/1997¹⁰⁹; Morawski 1997).

Wobec braku profesjonalnych strzelnic strzelano na nieużytkach z wyrzutni mobilnych. Na zdjęciu zawody strzeleckie na błoniach nadnarwiańskich w Ostrołęce (z archiwum autora)

¹⁰⁹ W 1986 roku ZG PZŁ wydał broszurę „Prawidła strzelań myśliwskich na zawodach organizowanych przez PZŁ oraz publikację Ignacego Stachowiaka „Strzelectwo myśliwskie w Polskim Związku Łowieckim”, kompleksowo ujmujące tematykę strzelecką: opis i konstrukcje strzelnic, prawidła strzeleckie i rodzaje zawodów.

Wojskowy Związek Łowiecki 30 listopada 1957 roku oddał do użytku ośrodki strzelectwa myśliwskiego w Bydgoszczy. Rozgrywano na nim niezależne centralne zawody, będące Mistrzostwami Wojska Polskiego. Innowacją w zmaganiach było wprowadzenie, po raz pierwszy (na wzór zawodów przedwojennych), strzelań do biegnącego jelenia z odległości 100 metrów (Mazurek 1956 i 1957).

W 1960 roku PZŁ posiadał 10 strzelnic rzutkowych, tzw. olimpijskich z bateriami o 15 wyrzutniach, 10 strzelnic „skeet” i 8 strzelnic umożliwiających strzelanie do makiet rogacza, dzika i zająca. W obliczu kryzysu strzelectwa sportowego ZG PZŁ przyjął własną koncepcję rozwoju strzelectwa myśliwskiego. Skoncentrował się na budowie prostszych obiektów o 3 wyrzutniach, imitujących naturalne polowania, zaniechał budowy strzelnic „olimpijskich” oraz rozpoczął organizację corocznych zawodów krajowych w kolejnych województwach, zaczynając od Białegostoku. Na wniosek Głównej Komisji Strzelectwa Myśliwskiego władze łowieckie odrzuciły propozycję Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki wysuniętą w 1962 roku w sprawie przejścia przez PZŁ strzelectwa sportowego, bez finansowego zabezpieczenia tej działalności (Łowiec Polski 1963).

Krajowe zawody na strzelnicy Ośrodka Strzelectwa Myśliwskiego w Szczecinie w dniach 4-6 września 1964 roku przeprowadzono w randze I Mistrzostw PZŁ w strzelaniu myśliwskim. Drużynowo zwyciężył zespół Rzeszowa II z wynikiem 234/300, indywidualnie Zbigniew Maciejewski z Krakowa, osiągając 83/100 trafień (Stachowiak 1964).

Począwszy od zawodów szczecińskich „ŁP” corocznie publikował relacje z mistrzostw, podając nazwiska zwycięzców i osiągnięte przez nich rezultaty. Kolejne Mistrzostwa PZŁ gościły ośrodki: II Zielona Góra (3-5 września 1965), III Warszawa (2-4 września 1966), IV Szczecin (1-3 września 1967), V Łódź (6-8 września 1968), VI Wrocław (12-14 września 1969), VII Grudzię k. Opola (20-22 września 1971).

Od 1967 roku strzelcy walczyli o odznakę „Mistrz Strzelectwa Myśliwskiego” ustanowioną przez NRŁ, według projektu artysty plastyka Andrzeja Łepkowskiego. Po raz pierwszy wręczono ją podczas V Krajowych Mistrzostw PZŁ w Strzelaniu Myśliwskim w Łodzi. Odznakę otrzymali także mistrzowie z lat ubiegłych, spełniający kryteria upoważniające do jej noszenia (Mistrzowie 1968). Regulamin kolejnego, wyższej rangi odznaczenia – „Wawrzynu Strzeleckiego PZŁ” wprowadziła komisja w 1989 roku. Sprecyzowano, że wawrzyny przyznawane będą za udział w zawodach centralnych z pełnym wielobojem myśliwskim, w tym w Krajowym Konkursie Mistrzów, sędziowanych z udziałem przedstawiciela Komisji Strzeleckiej PZŁ. Zawodnicy w trzech ww. zawodach musieli osiągnąć wyniki: 261/300 – na wawrzyn brązowy, 271/300 – na srebrny i 281/300 – na złoty (Stachowiak 1989).

Różne wersje odznak Mistrz Strzelectwa Myśliwskiego

Wawrzyny Strzeleckie: złoty, srebrny, brązowy i złoty „z diamentem” (ze zbiorów Bogdana Kowalczaka x 7)

W 1970 roku rozegrano w Łodzi pierwsze Mistrzostwa Polski w strzelaniu do „dzika w przebiegu” pod nadzorem Ignacego Stachowiaka, który:

Jako entuzjasta tej nowej konkurencji strzelectwa sportowego, dwukrotnie doglądał przygotowań na miejscu, pracując tam z zakasnymi rękawami, utylony smarami przy ustawianiu maszynierii, by zawody wypadły jak najlepiej (Nowakowska 2009: 65)

Poza regularnie odbywającymi się wojewódzkimi, regionalnymi i kółkowymi zawodami strzeleckimi, po raz pierwszy w historii PZŁ rozegrano Krajowe Mistrzostwa Mistrzów strzelectwa w pięcioboju myśliwskim. Odbyły się one 14 maja w 1972 roku w Łodzi, zwyciężył Stefan Sitkiewicz z wynikiem (87/100) (Łacki 1972).

Podczas wizyty prezesów związków łowieckich krajów socjalistycznych we wrześniu 1977 roku, komisja strzelecka PZŁ przeprowadziła w Poznaniu w dniach 5-11 września międzynarodowe seminarium strzeleckie, na którym Ignacy Stachowiak wygłosił interesujący wykład o koncepcji strzelectwa w PZŁ.

Pierwsze krajowe Mistrzostwa Polski w strzelaniu do sylwetki biegnącego dzika, Łódź 1970 rok (zbiory Barbary Nowakowskiej)

Seminarium uatrakcyjniły Międzynarodowe Zawody w Strzelectwie Myśliwskim¹¹⁰. Zwyciężyła ekipa Czechosłowacka (267/100), przed Polską (261/100), Rumunią (228/300) i NRD (204/300) (Stachowiak 1977).

W Krakowie z okazji 70-lecia PZŁ odbywały się w dniach 5-6 czerwca 1993 roku I Mistrzostwa Polski w „Parcours Myśliwskim” zorganizowane przez WKS „Wawel”, przy współudziale PZŁ. W poszczególnych klasach (A, B, C) zwyciężyli odpowiednio: Aleksander Babiński (89/100, Krzysztof Łyczykowski (77/100), Stanisław Dyrz (75/100). Parcours myśliwski wszedł na stałe do kalendarza imprez strzeleckich (Sury 1993).

W kwietniu 2001 roku, w oparciu o § 36 Rozporządzenia Ministra Środowiska Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z 24 kwietnia 1997 roku w sprawie szczegółowych zasad i warunków wykonywania polowania oraz obowiązku znakowania, ZG PZŁ określił zasady i warunki przystrzelenia broni do celów łowieckich wraz z uzasadnieniem oraz wzór zaświadczenia o przystrzeliwaniu broni. Komunikat sprecyzował, że za przystrzelanie odpowiedzialny jest właściciel, który powinien przystrzelać broń osobiście, tylko na strzelnicy, w obecności instruktora. Przepisy, w wyjątkowych okolicznościach, dopuszczały przystrzelanie broni przez zakład rusznikarski, instruktora lub innego myśliwego posiadającego pozwolenie na ten sam rodzaj broni. Myśliwy otrzymywał ważne przez rok zaświadczenie, instruktorów zobowiązano do prowadzenia ewidencji przystrzelanej broni.

Broń uznano za przystrzelaną:

¹¹⁰ Ignacy Stachowiak nazwał je I Międzynarodowymi Zawodami w Strzelectwie Myśliwskim. Miał być może na myśli zawody zorganizowane w całości przez PZŁ, na własnej strzelnicy i według obowiązujących prawideł. O pierwszych Międzynarodowych Zawodach Strzeleckich w Polsce zorganizowanych przez PZŁ pisał „LP” kilkakrotnie. Pierwszymi nazwał zawody w Legnicy 13 czerwca 1948 roku, kolejne miały miejsce we Wrocławiu w 1948 r. podczas Wystawy Ziem Odzyskanych.

...jeżeli wszystkie przestrzeleny kulą mieszczą się w okręgu o średnicy co najwyżej 12 cm zarówno dla luf gwintowanych jak i gładkich, a średni punkt trafienia z każdej lufy gwintowanej znajduje się nie dalej niż 4 cm, natomiast średni punkt trafienia z każdej lufy gładkiej znajduje się nie dalej niż 6 cm przy strzelaniu kulą lub śrutem, od oczekiwanego punktu trafienia (Komunikat 2001).

W sierpniu 1998 roku w uznaniu zasług płk. Ignacego Stachowiaka Krajowym Konkursom Kół Łowieckich nadano imię tego wybitnego i wszechstronnego działacza łowieckiego (Matysek 1998). W kalendarzu imprez strzeleckich na przełomie XX i XXI wieku po raz pierwszy znalazły się:

- Ogólnopolskie Zawody Strzeleckie Seniorów rozegrane 30 maja 1999 roku na strzelnicy WKS „Legia” w Rembertowie. Rozpiętość wieku startujących wahała się od 61 do ponad 80 lat. Zwyciężył Czesław Kurowski z Warszawy (Jasiewicz 1999).
- Liga Strzelecka powołana przez ZG PZŁ 1 stycznia 2000 roku, rozgrywana według opracowanego przez komisję strzelecką regulaminu. Uznano ją za otwarte mistrzostwa PZŁ typu „open”, bez podziału na klasy. Zwycięzca otrzymywał tytuł Indywidualnego Mistrza Polski. W trzech rundach rozgrywanych w regionach, wyłanianych jest 8 zespołów do startu finałowego. W pierwszej edycji ligi strzelało 500 zawodników (Masłowski 2000; Regulamin 2000).
- Strzeleckie Mistrzostwa Polskiego Związku Łowieckiego w klasie mistrzowskiej,

Otwarcie ogólnopolskich zawodów strzeleckich w Poznaniu-Antoninku 2-3 września 1978 roku

rozegrane 8 lipca 2000 roku w Opolu. Zwyciężył Zbigniew Grabałowski z Piotrkowa Trybunalskiego z wynikiem 99/100 pkt., ustanawiając oficjalny rekord Polski (Wardyński 2000).

- Mistrzostwa PZŁ klasy mistrzowskiej przeprowadzone w dniach 30 czerwca -1 lipca 2001 roku na strzelnicy w Gdańsku. Zespołowo zwyciężył Piotrków Trybunalski (1385/1500), indywidualnie Paweł Załoga (488/500) (Kobierski 2001).
- Od sezonu strzeleckiego 2001 zawody centralne przebiegały według znowelizowanych Prawideł strzelań myśliwskich na zawodach organizowanych przez PZŁ, Regulaminu ligi strzeleckiej i Regulaminu wawrzynu strzeleckiego.

W regulaminie wprowadzono:

...nowe zasady punktowania strzałów, które zachowały dotychczasowe proporcje między „śrutem” a „kulą”. Trafienie strzałem śrutowym dawało 5 pkt., natomiast trafienie kulą dawało punkty wartości pierścieni. Utrudniono zdobycie wawrzynu, gdyż punkty trzeba było zdobywać w określonych zawodach mistrzowskich ustalonych w kalendarzu i osiągnąć wynik od 1320 do 1455/1500 pkt. łącznie (Masłowski 2001: 40).

W Regulaminie wawrzynu strzeleckiego (Regulamin 2011), obowiązującego w latach 2001–2014 zapisano:

„Wawrzyn Strzelecki” można zdobywać wielokrotnie. O uzyskaniu jednego ze stopni (brązowy, srebrny, złoty, złoty z diamentem) decyduje suma trzech najlepszych wyników uzyskanych w zawodach centralnych, z tym że co najmniej jeden z tych wyników powinien być uzyskany w Mistrzostwach PZŁ w Klasie Mistrzowskiej, Krajowym Konkursie Kół Łowieckich, finale Ligi Strzeleckiej, lub spotkaniach eliminacyjnych Ligi Strzeleckiej.

Zawodnik, który uzyska zgodnie z punktem 2:

- od 1320/1500 do 1364/1500 pkt. zdobywa brązowy Wawrzyn Strzelecki,
- od 1365/1500 do 1409/1500 pkt. zdobywa srebrny Wawrzyn Strzelecki,
- od 1410/1500 do 1454/1500 pkt. zdobywa złoty Wawrzyn Strzelecki,
- co najmniej 1455/1500 pkt. zdobywa złoty Wawrzyn Strzelecki z diamentem.

Drużyna PZŁ, po raz pierwszy w powojennej historii, wzięła udział w mistrzostwach Europy w strzelaniach myśliwskich, zorganizowanych w Szwecji w dniach 1-2 lipca 2000 roku. Obowiązywały konkurencje: „Trap”, Sporting clays (sportowe rzutki) i „Kula” (strzały do rogowca na 100 m). Zespół polski w kombinacji strzeleckiej zajął 6 miejsce na 14 startujących ekip z wynikiem 1667/2000 pkt. (Masłowski 2000).

Poza cyklem tradycyjnych zawodów strzeleckich, podawanych w corocznym „Kalendarium”, NRŁ 4 września 2007 roku, na wniosek Komisji Strzeleckiej, okre-

Toruń-Glinki 11-12 czerwca 2016 roku. Posłanka Urszula Paślawska gratuluje zdobywczyiom III drużynowej lokaty, w III Mistrzostwach PZŁ Dian (fot. Andrzej Łada)

Organizatorzy i zwycięzcy I Mistrzostw Juniorów PZŁ (z archiwum ZG PZŁ)

śliła Zasady doskonalenia umiejętności strzeleckich w Polskim Związku Łowieckim (Uchwała 42/2007). Były one kolejnym etapem szkolenia myśliwych, ważnym z etycznego punktu widzenia, dążącym do zminimalizowania liczby postrzałków, szczególnie niepodniesionych. W zasadach zobowiązano myśliwych i koła łowieckie do corocznego organizowania treningów strzeleckich i ewentualnych sprawdzianów, natomiast okręgi i związki do organizacji raz w roku zawodów okręgowych i ogólnopolskich. Koło łowieckie, które w zawodach okręgowych zajęło pierwsze miejsce w klasie powszechnej, otrzymywało tytuł mistrza okręgu. Zwycięska drużyna klasy otwartej reprezentowała okręg w Krajowym Konkursie Kół Łowieckich.

W zasadach określono, iż poza Krajowym Konkursem Kół Łowieckich, zawodami ogólnopolskimi, są Mistrzostwa PZŁ w Strzelaniach Myśliwskich organizowane w pełnym wieloboju myśliwskim (500 pkt.), osobno w klasie mistrzowskiej i w klasie powszechnej oraz Mistrzostwa PZŁ w klasie mistrzowskiej z udziałem po trzech zawodników z okręgu, a także indywidualni zawodnicy posiadający Wawrzyn Strzelecki. Finał Ligi Strzeleckiej był imprezą o randze otwartych mistrzostw PZŁ, organizowanych według regulaminu ligi i obowiązujących prawideł strzeleckich.

Po pięciu latach w październiku 2012 roku ZG PZŁ znowelizował zasady doskonalenia umiejętności strzeleckich, wyłączając z klasyfikacji zespołowej kół łowieckich członków niemacierzystych. Znowelizowano regulaminy ligi i wawrzynu strzeleckiego. (Załączniki 2012).

Ligę Strzelecką zlikwidowano 18 listopada 2015 roku, uzasadniając decyzję coraz mniejszym zainteresowaniem imprezą okręgów, zawodników i kół łowieckich oraz dużym obciążeniem organizacyjnym i finansowym okręgów (Uchwała 2015). Reaktywacja Ligi nastąpiła 27 maja 2021 roku (Zarządzenie 2021).

Zarząd Główny PZŁ corocznie (poza okresem pandemii) w lutym lub marcu uchwalał i publikował zarządzenia w sprawie centralnych zawodów w strzelaniach myśliwskich. Definiował w nich rodzaje zawodów zaliczanych do mistrzostw PZŁ, obowiązujące prawidła strzeleckie, zasady zdobywania wawrzynu, organizacji zawodów, finansowanie i inne ważne normy postępowania niezbędne do przeprowadzenia strzelań (Zarządzenia PZŁ).

W 2014 roku rozpoczęto cykliczne zawody strzeleckie Ogólnopolski Puchar Dian. Pierwszy turniej rozegrano w Lesznie-Krzywiniu 28 czerwca 2014 roku. Na podium znalazły się: Grażyna Ambroziak – 450/500, Ewa Kraska – 443/500, Aleksandra Dzieciół-Gęsiarz – 434/500 pkt. (Wierzbieniec 2014). Dynamiczny wzrost zainteresowania dian strzelectwem myśliwskim, liczebnym wzrostem uczestniczek zawodów i coraz wyższymi osiągnięciami punktowymi, spowodowały konieczność ustalenia progów wymaganych do uzyskania tytułu mistrzowskiego i waw-

rynowego. 15 lipca 2014 roku na wniosek Komisji Strzelectwa Myśliwskiego ZG PZŁ, z mocą od 1 stycznia 2015 roku ustalił takie wymogi. Tytuł Mistrzyni Strzelectwa Myśliwskiego przysługiwał dianie po „wystrzeleniu” co najmniej 375/500 pkt. a do noszenia oznaki Wawrzynu Strzeleckiego uprawniały wyniki uzyskane w 3 zawodach po min. 420 pkt: brązowego (1260–1304/1500 pkt.), srebrnego (1305–1349/1500), złotego (1350–1394/1500), złotego z diamentem (co najmniej 1295/1500 pkt.) (Uchwała 2014).

W 2017 roku ZG PZŁ ustanowił klasyfikację Puchar PZŁ dla zawodnika klasy powszechnej, który wywalczy I miejsce w rankingu prowadzonym w całym sezonie strzeleckim podczas zawodów centralnych. W roku inauguracyjnym ranking, puchar zdobył Andrzej Chowaniec (Siedlce –1391 pkt.). W następnych latach: Damian Bałiński (Sieradz – 1427), Seweryn Cybuła (Piotrków Tryb. – 1437), Damian Tomala (Tarnobrzeg – 1401), Przemysław Panasiewicz (Leszno – 1408)¹¹¹.

Od 2021 roku dokonano sporo zmian w regulaminach i zasadach organizacji zawodów strzeleckich. W marcu 2021 roku Naczelna Rada Łowiecka poza dotychczasową formułą zawodów sześcioboju myśliwskiego (oś, krąg, przeloty, zajęć w przebiegu, dzik w przebiegu, strzelanie do makiety lisa i rogacza) dopuściła możliwość strzelania pięcioboju myśliwskiego, jako równoległej alternatywy pozostawionej do decyzji organizatora strzelań. Zaakceptowano też rekomendację Zarządu Głównego, ażeby zawody o Mistrzostwo PZŁ: Krajowy Konkurs Kół Łowieckich im. płk. Ignacego Stachowiaka, Mistrzostwa PZŁ w klasie mistrzowskiej, Mistrzostwa PZŁ w klasie powszechnej, Mistrzostwa PZŁ Dian w strzelaniach myśliwskich przeprowadzać w sześcioboju myśliwskim, natomiast pozostałe zawody w formule pięciobojowej (Uchwała 2021)¹¹². Konsekwencją marcowych uchwał było przyjęcie zaktualizowanych Prawideł strzelań myśliwskich w pięcioboju i sześcioboju. Dokumenty na lata 2021–2022 przyjęła NRŁ 10 maja 2021.^{113, 114, 115} Zaktualizowano też zasady zdobywania Wawrzynu Strzeleckiego¹¹⁶ i Regulamin uzyskiwania uprawnień sędziego i instruktora strzelectwa myśliwskiego w PZŁ – uchwała 358/2021 z 10 maja 2021 roku. W myśl Zarządzenia nr 4 ZG PZŁ z 17 czerwca 2021 roku, w stosunku

¹¹¹ <https://www.pzlow.pl/strzelectwo/puchar-pzl/>

¹¹² https://www.pzlow.pl/wp-content/uploads/2021/05/Uchwała-351_2021.pdf

¹¹³ https://www.pzlow.pl/wp-content/uploads/2021/05/Uchwała-NRL-nr-360-w-sprawie-wprowadzenia-Prawidel_20210519_115049.pdf

¹¹⁴ https://www.pzlow.pl/wp-content/uploads/2021/05/Prawidla-strzelan-mysliwskich-Piecio-boj_20210519_114304.pdf

¹¹⁵ https://www.pzlow.pl/wp-content/uploads/2021/05/Prawidla-strzelan-mysliwskich-Szescio-boj_20210519_114744.pdf

¹¹⁶ <https://www.pzlow.pl/wp-content/uploads/2021/06/Zarza%CC%A8dzenie-ZG-PZL-4-2021.pdf>

do regulaminów wawrzynowych z 2012 i 2014 roku, wprowadzono nowe wymagania graniczne w poszczególnych stopniach tego wyróżnienia (tylko dla dian). Punktacja wawrzynowa dla zawodniczek: od 1260/1500 do 1305/1500 punktów – wawrzyn brązowy; od 1306/1500 do 1350/1500 – srebrny, od 1351/1500 do 1410/1500 punktów – złoty; co najmniej 1411/1500 punktów – złoty z diamentem.

Znowelizowano też kryteria zdobywania tytułu Mistrz Strzelectwa Myśliwskiego i sposób noszenia odpowiedniej odznaki. Ustalono warunki zdobycia klasy mistrzowskiej na zawodach centralnych: mężczyźni 425/500 punktów, kobiety 400/500 punktów lub lepszego.

Niekorzystne rozwiązania ustawowe skutkujące pozbawieniem możliwości uczestnictwa dzieci i młodzieży na polowaniach pod opieką rodziców, powodują oddalanie się młodzieży od łowiectwa i zmianę ich zainteresowań, w konsekwencji powstawanie niekorzystnej struktury demograficznej w związku.

Naczelna Rada Łowiecka 21 maja 2021 roku na wniosek ZG PZŁ zatwierdziła Regulamin przyznawania legitymacji „Juniora PZŁ”¹¹⁷. Dokument upoważnia młodzież w wieku od 13 do 18 lat do korzystania ze strzelnic w celach treningowych lub współzawodnictwa w dyscyplinach, wchodzących w skład prawideł strzelań myśliwskich, prowadzonych przez PZŁ, z wyłączeniem zawodów centralnych i mistrzostw (Uchwała 2021a, Uchwała 2021b). W ciągu niespełna roku ZG PZŁ wydał młodym strzelcom 50 legitymacji.

Pierwsze Mistrzostwa Juniorów PZŁ przeprowadzono 27 sierpnia 2022 roku na strzelnicy w Suchodole. Rozegrano je w trzech konkurencjach: A + C – konkurencje śrutowe i kulowe pięcioboju myśliwskiego dla umiejących strzelać – zwyciężył Hubert Guzik, z wynikiem 468/500 punktów, B+C – konkurencje śrutowe i kulowe pięcioboju myśliwskiego dla zaczynających strzelać – zwyciężył Stanisław Molewski z wynikiem 393/500 punktów i A – konkurencje śrutowe pięcioboju myśliwskiego dla zawodników Polskiego Związku Strzelectwa Sportowego – wygrał Antoni Sołtys z wynikiem 265/300 punktów.¹¹⁸

¹¹⁷ https://www.pzlow.pl/wp-content/uploads/2021/05/361_21.pdf

¹¹⁸ <https://www.pzlow.pl/pierwsze-mistrzostwa-juniorow-pzl/>

Kalendarz

wykazujący

jakie w ciągu roku są ważniejsze zatrudnienia

Leśne i Łowieckie

włożony

dla wygody i użytku urzędników leśnych i miłośników

Leśnictwa i Łowiectwa

przez

Fryderyka Held,

Królewicko-Pruskiego i W. Xięcio-Poznańskiego Radcę Nadleśnego Depart. Bydgoskiego i Członka Rólniczo-Gospodarskiego Towarzystwa w Warszawie.

E. II 116 1817.

Drukarnia Andrzeja Gruenauer w Bydgoszczy

1817.

ŁOWCA

KALENDARZ MYŚLIWSKI

I RYBACKI

NA ROK

1884.

WYCH.

NA ROK 1903.

MYŚLIWSKI **

KIESZONKOWY

KALENDARZ

Dosiego Rok
1928

KALENDARZ MYŚLIWSKI

OFIARUJE

S. NAKULSKI, GNIEZNO

NAJSTARSZA W POLSCE

:: FABRYKA BRONI ::
